

§ 36.

Ingen, der er tilsagt til Kjørsel, er pligtig at vente efter de Personer eller Gjenstande, der skulle befordres, længere end 1 Time at regne fra den Tid, han i Overensstemmelse med den stedfundne Tilfigelse har indfundet sig paa det Sted, hvor de skulle afhentes. Den Kjørepligtige, der har ventet en saadan Tid, er berettiget til, selv om han derefter vender hjem uden at have befordret de paagjældende Personer eller Gjenstande, at forlange den samme Betaling, som vilde være tilkommen ham, hvis Befordringen havde fundet Sted.

Dog skal den Kjørepligtige, der afgiver Befordring i Henhold til §§ 24 og 25, afvente Eogens eller Jordemoderens Hjemkomst, forsaavidt disse maatte være fraværende i Praxis eller i anden forbigaaende Anledning, medmindre der for dette Tilfælde ved Tilfigelsen maatte være givet ham noget særligt Paalæg.

§ 37.

Skulde Nogen uden lovligt Forsald udeblive fra en Kjørsel, hvortil han er behørig tilsagt, ikke vente i den befalede Tid eller med Hensyn til Ydelsen af Kjørslen gjøre sig skyldig i en grov Forsømmelse, kan han herfor idømmes en Bøde af fra 1 til 5 Rd. samt derhos, hvis det har været nødvendigt at leie en anden Befordring, tilpligtes at erstatte Kommunen den forøgede Udgift, der herved maatte være paadragen samme.

Paatale finder kun Sted efter Sogneraadets Begjæring.

III.

Kongelige Tjenesterejser og Amtsurejser.

§ 38.

Til de i Forordning angaaende Fribeholdningsvæsenet i Danmark af 26de Juni 1844 § 3 omhandlede kongelige Tjenesterejser skal der fra 1ste Mai 1874 at regne ikke kunne fordres Befordring afgiven in natura.

Dog vedbliver fremdeles den Hæren tilkommende Ret til at fordre Befordring til deslige Rejser afgiven in natura. Saadanne Kjørsler blive udenfor Tilfælde af Krigsberedskab eller overordentlige Troppesamlinger i det Hele at betragte som Sognekjørsler, (jfr. Afsnit II), dog at Betalingen erstattes Kommunen af Statskassen.

I Tilfælde af Krigsberedskab eller overordentlige Troppesamlinger, hvortil de aarlige Veirøvelser eller deslige ikke henregnes, skal Regjeringen være bemyndiget til at bestemme, paa hvilken Maade Rekviritionerne til Kjørslerne skulle udfærdiges, Kjørslerne fordeles mellem Kommunerne m. m. Ved Kjørslernes Fordeling i den enkelte Sognekommune lægges de i Afsnit II. omhandlede Kjørsler til Grund.

§ 39.

Endvidere skal der fra fornævnte 1ste Mai 1874 heller ikke kunne fordres Befordring afgiven in natura til de i Forordning af 26de Juni 1844 § 4 omhandlede Amtsurejser. Dog skal vedkommende Politimester, Politibetjent eller Sognefoged, naar Forbrydere, Vagangere og Vætlere, der anholdes paa Landet, ikke kunne befordres til Arresten tilfods, være berettiget til, saafremt Befordring ikke kan leies, at rekvirere saadan hos en af de nærmestboende Kjørsepligtige. Saadanne Kjørsler blive i det Hele at betragte som Sognekjørsler (jfr. Afsnit II), dog at Betalingen refunderes Kommunen efter Reglerne om Delinkventomkostninger.